

maa være gældende, selv om det er en meget betydelig Indtægt, hun oppebærer gennem Mandens Underholdsbidrag.

Resultatet bliver, at Børn af her i Landet boende fraskilte Forældre, naar Forældremagten overdrages til Hustruen, og hun ikke har anden Indtægt end Underholdsbidraget fra Manden, altid kommer til at gaa vederlagsfrit i Skole, hvor stor end Faderens Indtægt er, og hvor stort end hans Underholdsbidrag til Hustruen er. — Der fremkommer herved en mærkelig Inkonsekvens, idet den fraskilte Hustru, der foruden Underholdsbidraget har anden Indtægt — f. Eks. Selverhverv — vil komme til at betale Skoleafgift efter sin samlede Indtægt, altsaa ogsaa Underholdsbidraget; en fraskilt Kvinde, der kun modtager forholdsvis lidt fra Manden, men ved Selverhverv tjener det fornødne til

Børnenes og sit eget Underhold, maa altsaa betale Skoleafgift, medens den Kvinde, der udelukkende lever af et maaske meget rigeligt Underholdsbidrag, intet betaler.

Da den i Ordene „manglende *skattepligtig* Indtægt“ liggende Begrænsning saaledes virker urimeligt, maa Ministeriet finde det heldigt, at Ordet „skattepligtig“ foran „Indtægt“ udgaar, saaledes at Reglen i § 5 kommer til at omfatte „de afgiftspligtige, der af anden Grund end manglende Indtægt ikke svarer Indkomstskat til Staten“, altsaa netop den fraskilte Kone, der alene lever af Mandens Underholdsbidrag.

I Overensstemmelse hermed er nærværende Lovforslag om en Ændring af § 5 affattet. Den nye Regel skal efter Forslaget træde i Kraft ved Begyndelsen af det nye Skoleaar, altsaa fra 1. August 1924 at regne.